

בסייעתא דשמיא

אתקינו סעודתא

הלכות ומנהגי

סעודת מלוה מלכה - סעודת ראש חודש
סעודת סיום

נלקט ונערך בס"ד ע"י
אריה בלאסר'ר הזאון ר' יוסף הכהן פלשניצקי

מהדורה שניה
עיה"ק ירושלים תובב"א
תשס"ה

סימן ג'

לקט פירושים בענין "לוי"

בסידורו של רבי יעקב עמדין כתב:

אמר יעקב מעודי הייתי משתאה משתומם על המראה.
כשראיתי בספרים מדברים אודות העצם הלוי לוי של שדרת,
ויש שקראוהו נסכו, שאינו נהנה משום אכילה כי אם מזו
המעודה של מלוח מלכה. ואמרו שמטנו בנין גוף האדם ואך
הוא לבדו נשאר בקבר. אחרי דקבון עצמות חנוף, כי מטנו
תחיל התחיה לעתיד", שהוא כשאור לגוף כידוע, ולא נודע

א. בספר בית ישי (דרשות בין המצרים חלק א' סימן י"ב בהגח"ה) כתב:
בספר עין חיים איתא, שבכל דבר יש ממוצע, דוגמת מה שכתבו חכמי
המבני, כי בין הדומם והצומח הוא הקוראליי הנקרא אלמוגים, ובין
הצומח והחי הוא אדני השדה הנזכר במסכת בלאים (פ"ה מ"ח) וכו'.
ובין החי והמדבר הוא הקוף, עכ"ל. והנה עצם הלוי הוא ממוצע בין
הנשמה והגוף, כי הוא גוף, ואעפ"כ הוא נצחי כמו הנשמה, והנה
מסעודות ישי תחיל גיון ונהנה חנוף, ואילו מסעודות שבת נהנית רק
הנשמה, כדאיתא בזהר פרשת ויקהל (ר"ה א), האי יומא יומא דנשמתין
אית, ולא יומא דגופא, ואם כן עצם הנסכו, שהוא ממוצע בין הגוף
והנשמה, אינו גיון אלא מסעודה ממוצעת בין השבת והחול, והיא סעודת
מלוח מלכה, וק"ל.